üttelda, et hunt härga ärra murdnud.“ Panni keppi ennese ette püsti, mütsi selle otsa, mis härrat tähhendas ja ütles: „Terre, terre, auus härra!“ — „Mis sa rägid, armas Mart?“ kostis isse jälle. „Hunt murdis härga ärra!“ — „Se on walle!“ kostis isse jälle, tõmbas keppi maast ülles ja läks eddasi. Kui ta jälle tükki maad olli moisa pole läinud, pistis keppi püsti ja panni mütsi otsa ja ütles mütsile: „Terre, terre, auus härra!“ — „Mis sa rägid, armas Mart?“ „Härg huppus jõkke ärra!“ — „Se on walle!“ tõmbas mütsi ja keppi kätte ja läks jälle eddasi. Panni jälle keppi püsti ja mütsi otsa, ja räkis mütsi ees keik nenda ülles, kuida luggo olli olnud, ja kostis mütsile: „Se on tõssi, mo armas wanna Mart!“ ja nenda läks temma moisa. — Mart olli agga moisa öue sanud, tullid ka möllemad härrad temma wasto. Mart tõmbas mütsi mahha ja terretas härrasid allandlikkult, omma wanna willund wisi järrele ja olli isse kurwa näulinne. Härra astus Mardi ette ja ütles: „Noh mo armas Mart, mis sa head rägid?“ — „Head, auus härra, ei olle mul ühtegi räkida; agga pat on mind ärra

petnud! Eila õhto, kui ma ommad lomad ollin ärra toimetanud, tulli üks ekstind ehk hulkuja noor naesterahwas minno jure ja pallus öseks senna jäda, andis mulle maggusat saksa wiina, saia ja keik muud head. Ma jäin joobnuks ja maggasin õsel temma jures. Kui ma hommiko ärkasin, tundsin kül, et ollin patto teinud; agga mis se kahjatseminne mind ennam aitas. Tüdruk näggi mind murres ollewad, andis mulle jälle wiina, et jälle joobnuks sain; agga mo südda olli siiski wallo täis. Tüdruk, sedda nähhes, ütles: „Sest polle wigga! Ja kui sa tahhad, et meie assi peab sallajasse jäma, siis tappa üks härg ärra ja anna agga se nahk minnule, siis ei tulle se assi mitte üllest!“ Ja auus härra! minna tapsin härga ja andsin selle nahha temmale ja nenda kaddus ta mo silma eest ärra. Hallastage minno peäle ja andke mulle sedda andeks!“ — Härra ütles: „Se on hea, et sa isse mulle olled üllest räkinud, sest ma teädsin sedda jubba keik enne, kui sa weel moisa tullid. Se assi on keik minno omma tahtmisse ja teädmissega sündinud. Kui sa ollekssid walletanud, siis ollekssin minna 500 rubla kautanud,

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1870, lk. 33